

[Ragnhild Andersen.]

Jeg vil tro, at vi burde interessere os for, hvorvidt det overhovedet er muligt for rentemodtagerne at leve af den rente, de får. Jeg hævder og fastholder her, at det er det ikke. Jeg har nævnt beløbene, for at ingen skal kunne sige, at det ikke står dem helt klart, hvad de gamle får. Udover disse beløb er der kun de 7½ pct., som er til rådighed for kommunerne, at holde sig til, intet som helst andet. Det må derfor stå enhver ganske klart, at der skal ganske anderledes forbedringer til end dem, socialministeren har foreslået, hvis der skal skabes tryghed i de gamles og invalidernes hjem.

Evald Christensen: Jeg var glad i fjor ved at kunne stemme for den bedring, der skete af alders- og invaliderentemodtagernes kår; jeg er også glad ved i år at kunne stemme for det tilskud, der nu gives. Vor gruppe vil være med til at gennemføre lovforslaget.

Socialministeren (Strøm): Jeg takker samtlige de ærede ordførere, der har givet velvillig tilslutning til lovforslaget. Det ærede medlem hr. Hans Thyge Jacobsen kunne tænke sig, at vi i udvalget skulle diskutere forholdet mellem pensionisters og aldersrentemodtagers kår. Jeg synes, at det ville være bedre, om det spørgsmål — og det gælder en del af de spørgsmål, der er nævnt af de ærede ordførere her — blev drøftet til bunds i den folkeforsikringskommission, som er nedsat, og som flere af de ærede medlemmer, som har haft ordet, er medlemmer af. Jeg forstod da også på det ærede medlem hr. Hans Thyge Jacobsen, at det mere gjaldt om at få en udredning af det spørgsmål end i og for sig af få lovforslaget i et udvalg på nuværende tidspunkt.

Det ærede medlem hr. Svend Jørgensen talte om regulering to gange i stedet for een gang. Vi har jo før haft regulering to gange, og jeg kunne godt tænke mig, at det føles som en mangel, at man kun een gang om året har hjemmel til at foretage en helt ny pristalsregulering af renten, og at man måske burde søge at få § 85 ændret således, at der var adgang til en noget hyppigere, halvårlig måske kvartårlig, regulering. Forinden tror jeg, spørgsmålet må gøres til genstand for en nærmere overvejelse, idet gennemførelsen heraf også ville medføre mindre heldige konsekvenser. Jeg tænker her særlig på de administrative vanskeligheder, som knytter sig til de hyppige reguleringer. Hver gang en sådan finder sted, skal kommunerne jo foretage en omregning af renterne og i forbindelse hermed af fradragene for indtægt

og formue for hver enkelt rentemodtager, og der skal hver gang udarbejdes og udsendes nye rentetabeller, og det er en omfattende og bekostelig historie. Ydelsen af et ekstraordinært tillæg, som det her foreslås, er altid en smidigere foranstaltning, for det kan jo ikke undgås, at et sådant tillæg vil have karakteren af en nødforanstaltning. Derfor vil det også være rimeligt, at man tager disse spørgsmål op til nærmere overvejelse, måske også i folkeforsikringskommissionen.

Det ærede medlem hr. Svend Jørgensen omtalte danske, der vendte hjem fra udlandet, som havde været afskåret fra at komme i sygekasse, og nævnte, at der også er nogle herhjemme, der på grund af bestemmelserne i sygekasseloven ikke kan få aldersrente. Jeg har taget hele det spørgsmål op til overvejelse, og jeg håber at kunne finde frem til en ordning, som rigsdagen kan være indstillet på, idet der ikke i loven er virkelige beføjelser for mig. Jeg bliver nødt til at gennemføre en ordning sammen med rigsdagen.

Det ærede medlem fru Ragnhild Andersen omtalte de økonomiske vanskeligheder, som alders- og invaliderentemodtagerne lever under, og vi kan vist alle forstå, at der er vanskeligheder. Men det er dog rimeligt at minde om visse ting. Jeg forstod, at det ærede medlem nævnte en kontorchef, der havde regnet ud, at rentemodtagerne, navnlig de økonomisk dårligt stillede, ikke havde fået nogen renteforhøjelse igennem den lov, der gennemførtes sidste vinter. Den lov, som blev vedtaget i sidste rigsdagssamling, forbedrede alders- og invaliderentemodtagernes kår med, som også det ærede medlem nævnte, 50 mill. kr. Denne lov trådte i kraft den 1. april 1948, altså i år, og sammen med den pristalsregulering, der fandt sted den 1. april, betød denne forbedring en forhøjelse pr. måned for ægtepar i København med fuld rente på 26 kr. 50 øre, for enlige i København 16 kr., for ægtepar i købstæderne 28 kr. 25 øre, for enlige i købstæder 17 kr. 50 øre, for ægtepar i landkommuner 23 kr. 50 øre, for enlige i landkommuner 15 kr. 50 øre. Hertil kom bl. a. en forhøjelse af kommunernes rådighedsbeløb fra 5 til 7½ pct. Der skal en livlig fantasi til at sige, at der for nogle rentemodtagere ikke er sket nogen renteforhøjelse. Jeg siger ikke, at det er det ærede medlem, der har den livlige fantasi, men jeg forstod også, at det var en kontorchef, som det ærede medlem henviste til.

Disse forbedringer er altså gennemført i indværende år. Jeg må måske i den forbin-